

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul delegat în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Sardari Marin Xxxxx, născut la Xxxxx, originar din s. Xxxxx r-l Xxxxx domiciliat mun. Xxxxx or. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 15.06.2018-16.10.2019
2. *instanța de apel:* 06.11.2019 – 27.07.2020
3. *instanța de recurs:* 02.11.2020-16.12.2020

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 16 octombrie 2019, Sardari Marin învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, a fost achitat pe motiv că, fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Sardari Marin Xxxxx prin rechizitoriu este învinuit că, la 13 februarie 2017, aproximativ la ora 14.00, aflându-se în incinta Judecătorei municipiului Chișinău, sediul Centru, biroul nr. 220 de pe bulevardul Ștefan cel Mare și Sfânt, numărul 73, în timpul petrecerii ședinței de judecată, în urma unui conflict brusc apărut cu președintele ședinței de judecată, Sergiu Stratan, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o obraznicie deosebită față de societate, manifestând un comportament obraznic, caracterizat printr-un cinism deosebit, în prezența asistenților judiciari și a părților pe cauza care avea loc, având un comportament agresiv și neadecvat față de părți și față de instanța de judecată, intenționat a întrerupt ședința de judecată și nu se conforma cerințelor legale ale președintelui ședinței, acționând agresiv prin diferite metode asupra celor prezenți în ședință.

Acțiunile intenționate ale lui Sardari Marin Xxxxx au fost încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul, după indicii calificativi: acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie recunoscut culpabil și condamnat Sardari M., de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale.

În motivarea apelului a invocat că:

- sentința în cauză ca fiind vădit ilegală, din motiv că probele cercetate în cadrul judecării cauzei au confirmat pe deplin vinovăția acestuia;

- prin declarațiile martorilor Soloviov Victor Xxxxx, Ceban Nadejda Xxxxx, Stratan Sergiu s-a stabilit cu certitudine acțiunile huliganice a inculpatului și anume : se comporta agresiv, se adresa la persoana doua singular, întrerupea ședința. Ulterior, instanța l-a avertizat pe Marin Sardari că dacă nu se liniștite, va părăsi sala de judecată, a mai fost avertizat de câteva ori și apoi judecătorul singur a părăsit sala de ședințe și i-a comunicat să cheme poliția, înainte de aceasta, el parcă părăsea sala de ședință, apoi parcă se oprea, amenința că va scrie plângeri la Consiliul Superior al Magistraturii, ulterior judecătorul a părăsit sala și ea a chemat poliția. Sardari prin comportamentul său manifestat prin obstrucționarea instanței prin nesupunerea și neexecutarea încheierii instanței de înlăturare din sală, acțiunile de deschidere de nenumărate ori a ușii, discuția care o purta, fiind exclus din sală. Marin Sardari era enervat, avea o stare de spirit iritantă, era șocat că a fot exclus din sală, a zis ceva de „aerele acestea” acțiuni care au dus la întreruperea ședinței de judecată fiind amînată pe altă dată și oră.”;

- în acțiunile inculpatului Sardari Marin este prezent acest element „obraznicia deosebită” care nu neapărat să fie însoțită sau urmată de aplicarea violenței sau amenințarea cu astfel de violență, deoarece în proces Sardari Marin s-a comportat obraznic, agresiv, acțiunile lui erau îndreptate împotriva ordinii publice iar în urma acestor acțiuni, mai ales de deschidere și închidere a ușii de la sala de ședință, judecătorul a fost nevoit să amîne ședința de judecată fapt ce a dus la întreruperea temporară a activității normale a instituției;

- făcînd o generalizare la cele menționate și făcînd o analiză a probelor instanța nu a luat în considerație probele acumulate la faza de urmărire penală, ulterior cercetate în cadrul procesului de judecată care dovedesc incontestabil vinovăția lui Sardari Marin la comiterea infracțiunii incriminate, a ignorat tendențios declarațiile martorilor și s-a axat mai mult pe declarațiile inculpatului. Este de nepermis ca într-un stat de drept să fie tolerate astfel de acțiuni din parte inculpatului îndreptate la funcționarea normală a instanțelor judecătorești;

- instanța de judecată nu s-a referit la acțiunile de huliganism ca contravenție prevăzute de art. 354 Cod Contravențional. În cel mai rău caz, instanța urma să

pronunțe o sentință de încetare în conformitate cu art. 391 alin. (2) și 332 alin. (2) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că instanța de fond a stabilit just starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond a ajuns corect la concluzia despre nevinovăția inculpatului Sardari Marin Xxxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a reținut, că, prin probele prezentate de procuror și cercetate de instanța de apel nu a fost dovedit faptul că, inculpatul Sardari M. a comis infracțiunea incriminată. Împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Sardari M. au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și partea apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii, ceea ce determină necesitatea achitării acestuia.

Instanța de apel, analizând probele prezentate de către partea acuzării cercetate în ședința de judecată, a considerat că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, constatând necesitatea achitării inculpatului Sardari Marin Xxxxx, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Codul penal, pe motiv că fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor prezentate de către procuror și examinate de prima instanță, probelor verificate în instanța de apel, probelor scrise din dosar, a considerat că instanța de fond a constatat în mod justificat faptul că, procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra vinovăția inculpatului Sardari Marin Xxxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, și a pronunțat corect o sentință de achitare, pe motiv că fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii, or, din ansamblul de probe prezentate de procuror nu se confirmă culpabilitatea lui Sardari Marin Xxxxx.

Astfel, reieșind din cele menționate, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit că, acțiunile inculpatului Marin Sardari s-au manifestat prin încălcarea repetată a ordinii și dispozițiilor președintelui ședinței de judecată. Nu a executat imediat încheierea instanței de înlăturare din proces, manifestând o totală lipsă de respect față de instanță, a întrerupt ședința de judecată de nenumărate ori prin deschiderea ușii sălii de ședință în repetate rânduri. Iar faptul că inculpatul Marin Sardari nu s-a conformat cerințelor instanței de a părăsi sala, a întrerupt ședința de judecată de nenumărate ori, prin deschiderea ușii sălii de ședință în repetate nu presupune și reținerea în acțiunile lui a infracțiunii de huliganism.

La fel, instanța de fond întemeiat a constatat lipsa laturii subiective și anume a intenției lui Marin Sardari în comiterea faptei infracționale de care este învinuit, nefiind stabilite careva motive huliganice.

Instanța de apel a respins versiunea acuzatorului de stat precum că, poziția inculpatului de a pleda nevinovat reflectă tendința acestuia de a se eschiva de la răspundere penală, or, nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca un drept al inculpatului de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale deoarece este un drept a-l său, iar vinovăția lui trebuie să fie dovedită de către acuzatorul de stat prin probe.

Cu referire la motivele invocate de acuzatorul de stat, precum că prima instanță a pronunțat o sentință ilegală și neobiectivă de achitare a inculpatului și că inculpatul urma să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, ce ar impune casarea sentinței adoptate în partea achitării inculpatului. Instanța de apel a considerat că, aceste afirmații ale părții acuzării reprezintă opinia subiectivă a apelantului or, prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul achitării inculpatului de învinuire a infracțiunii încriminate, luând în vedere probele prezentate de către partea acuzării și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, care au fost apreciate potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al admisibilității, pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la necesitatea achitării inculpatului pe motiv că fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece nu au fost prezentate probe verosimile în acest sens.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, declarat de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- în cazul dat, instanța de apel nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor ce demonstrează vinovăția inculpatului Sardari Marin Xxxxx, de comiterea infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală;

- instanța de apel cu toate că, a stabilit în decizie circumstanțele și acțiunile huliganice ale inculpatului, constatând că instanța de fond corect a stabilit că acțiunile inculpatului Sardari M. s-au manifestat prin încălcarea repetată a ordinii și dispozițiilor președintelui de judecată, manifestând o totală lipsă de respect față de instanța de judecată, întrerupând ședința de judecată, instanța de apel nefondat concluzionează printr-o singură frază că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii de huliganism. Din care considerente instanța nu a motivat

decizia care anume element al infracțiunii de huliganism lipsește în acțiunile inculpatului. La caz constatăm că descriptivul deciziei se contrazice cu dispozitivul.

- decizia este una nefondată, neargumentată, din motiv că probele cercetate în cadrul cercetării judecătorești au confirmat pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal;

- prin declarațiile martorilor Soloviov Victor Xxxxx, Ceban Nadejda Xxxxx, Stratan Sergiu, s-a stabilit cu certitudine prezența acțiunilor huliganice ale inculpatului Sardari Marin, și anume: ultimul se comporta agresiv în instanță de judecată, se adresa la instanța la persoana a doua singular, întrerupea ședința. Mai mult ca atât la decizia instanței de a-i restitui actele lui Sardari Marin cu scopul ca ultimul să înlăture neajunsurile, Sardari Marin în mod obraznic i-a aruncat judecătorului actele înapoi întrerupând ședința. Din declarațiile martorilor în cauză, rezultă că Sardari Marin părăsind sala, din nou deschidea ușa sălii de judecată, întrerupând astfel ședința. Instanța l-a avertizat pe inculpat de câteva ori, fiind necesar ca judecătorul să părăsească sala de judecată și să înștiințeze poliția. Sardari Marin prin comportamentul său manifestat prin obstrucționarea instanței prin nesupunerea cerințelor legale ale instanței și neexecutarea încheierii instanței de a fi înlăturat din sală, prin deschiderea de nenumărate a ușei sălii de judecată, a condiționat întreruperea ședinței și imposibilitatea continuării ședinței de judecată;

- în acțiunile inculpatului Sardari Marin este prezent elementul componenței de infracțiune prevăzut de art. 287 alin. (1) Cod penal și anume „obraznicia deosebită”, care nu neapărat sau obligator trebuie să fie însoțită de aplicarea violenței sau amenințarea cu astfel de violență, deoarece în procesul de judecată, Sardari Marin s-a comportat obraznic, agresiv, acțiunile acestuia erau îndreptate împotriva ordinii publice, iar aceste acțiuni, și anume manifestate prin deschiderea și închiderea de mai multe ori a ușii sălii de judecată, prin aruncarea actelor pe masa judecătorului au fost îndreptate spre întreruperea ședinței de judecată, sau alt fel spus la întreruperea temporară a activității instanței de judecată;

- instanța nu a luat în considerație materialul probatoriu acumulat la faza de urmărire penală, ulterior cercetate în cadrul procesului de judecată, fapt ce dovedesc în mod incontestabil vinovăția inculpatului Sardari Marin în comiterea infracțiunii încriminate. Instanța achitându-l pe Sardari Marin, s-a bazat mai mult pe declarațiile inculpatului ignorând astfel declarațiile martorilor audiați în cadrul prezentei cauze penale;

- instanța de apel la menținerea unei sentințe de achitare a inculpatului nu a luat în considerație un element important al componenței de infracțiune prevăzut de art. 287 Cod penal, și anume locul comiterii infracțiunii, în cazul de față locul constituie sala de judecată în care decurgea un proces de judecată. Este inadmisibil ca într-un stat de drept să fie perturbată activitatea unei instanțe de judecată, sau să fie intimidată instanța sau alți participanți la proces;

- instanța de apel constatând circumstanțele în care a avut loc fapta, pronunțând o decizie de menținere a sentinței de achitare, constatând că în acțiunile lui Sardari

Marin lipsesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, urma să constate prezența elementelor constitutive ale componenței de contravenție prevăzute de art. 354 Cod contravențional. Or altfel, acuzării este neînțeleasă soluția adoptată de către Curtea de Apel Chișinău, odată ce în urma acțiunilor agresive și obraznice a inculpatului față de instanța de judecată a fost perturbată și întreruptă ședința de judecată.

În drept, recurentul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 aceluiași Cod.

La motivele de drept al recursului declarat, se atestă că procurorul invocă temeiul prevăzut în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției cotrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.*

Însă, în argumentarea recursului ordinar declarat la caz, procurorul susține, că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu remiterea cauzei la rejudecare, dat fiind că instanța nu a apreciat corespunzător probele administrate la dosar, care în opinia sa dovedesc cu certitudine vinovăția lui Sardari M. în săvârșirea infracțiunii imputate.

Din materialele cauzei se reține că, Sardari M. de către organul de urmărire penală a fost învinuit, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.*

Prima instanță l-a achitat pe Sardari M. de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Hotărârea primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Sardari M. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, corect a respins apelul procurorului, cu menținerea sentinței atacate, decizia instanței de apel cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, precum că fapta lui Sardari M. nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, iar argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigurilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de procuror și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată, astfel respectând prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală.

Totodată, din cuprinsul recursului, în viziunea recurentului probele administrate confirmă vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, menționând conținutul declarațiilor martorilor Solovioiv V., Ceban N., Stratan S., însă aceste alegații, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece din cuprinsul hotărârilor atacate se constată, că probele indicate au fost cercetate și asupra cărora instanța de apel s-a expus întemeiat prin argumente fundamentate în fapt și în drept, și care au fost redată în pct. 5 al prezentei decizii, iar în motivarea soluției sale just a statuat, că: „ *Colegiul penal, analizând probele prezentate de către partea acuzării cercetate în ședința de judecată, consideră că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, constatând necesitatea achitării inculpatului Sardari Marin, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Codul penal, pe motiv că fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii.*”

Totodată, Colegiul penal menționează, că chestiunea privind întrunirea elementelor infracțiunii specificate în acțiunile inculpatului, Sardari M., prin prisma cumulului de probe administrat la caz, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în prima instanță și în ordine de apel și căroră aceste instanțe le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile adoptate, soluție de la care instanța de recurs nu se va îndepărta, și a cărei reluare nu se mai impune, învederând considerentele Curții Europene și anume, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de casație poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției ale instanței de fond. (*Garcia Ruis c. Spaniei, Heile c. Finlandei*).

Astfel, nu poate fi reținută critica recurentului, precum că, în acțiunile inculpatului Sardari Marin este prezent elementul componentei de infracțiune prevăzut de art. 287 alin. (1) Cod penal și anume „obraznicia deosebită”, deoarece în procesul de judecată, Sardari Marin s-a comportat obraznic, agresiv, acțiunile acestuia erau îndreptate împotriva ordinii publice, iar aceste acțiuni, și anume manifestate prin deschiderea și închiderea de mai multe ori a ușii sălii de judecată,

prin aruncarea actelor pe masa judecătorului au fost îndreptate spre întreruperea ședinței de judecată, sau alt fel spus la întreruperea temporară a activității instanței de judecată.

La acest aspect, Colegiul penal reține că, instanța de apel a menționat că, prin obraznicie deosebită se înțeleg acțiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului, totodată întreruperea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor sau organizațiilor etc. La fel, pentru a atinge gradul prejudicabil al unei infracțiuni, acțiunile respective trebuie să producă o rezonanță socială considerabilă, revoltând la maxim opinia publică, tulburând pentru mult timp buna desfășurare a relațiilor interumane, devenind subiect de scandal în diferite publicații din presă.

Însă, în cazul dat, instanța de recurs remarcă, că instanțele de fond în motivarea soluției, just au reținut, că acțiunile inculpatului Marin Sardari s-au manifestat prin încălcarea repetată a ordinii și dispozițiilor președintelui ședinței de judecată. Nu a executat imediat încheierea instanței de înlăturare din proces, manifestând o totală lipsă de respect față de instanță, a întrerupt ședința de judecată de nenumărate ori prin deschiderea ușii sălii de ședință în repetate rânduri. Iar faptul că, inculpatul Marin Sardari nu s-a conformat cerințelor instanței de a părăsi sala, a întrerupt ședința de judecată de nenumărate ori, prin deschiderea ușii sălii de ședință în repetate, nu presupune și reținerea în acțiunile lui a infracțiunii de huliganism.

În ce privește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, aceasta se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză sunt motive huliganice.

Deci raportând, considerațiunile teoretice, la circumstanțele cauzei, Colegiul constată, că instanțele de fond întemeiat au stabilit lipsa laturii subiective și anume a intenției lui Marin Sardari în comiterea faptei infracționale de care este învinuit, nefiind stabilite careva motive huliganice.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel veridic a constatat că, instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, constatând necesitatea achitării inculpatului Sardari Marin, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Codul penal, pe motiv că fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs respinge argumentele procurorului, precum că atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au luat în considerație declarațiile martorilor, cât și probele prezentate de acuzare, adoptând o hotărâre reieșind în mod parțial doar din declarațiile inculpatului.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a expus asupra tuturor probelor, ilucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, pătrunzând în esența problemei de fapt și de drept, cercetând amănunțit aspectele învinuirii înaintate și a apreciat probele conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală. Astfel, Colegiul penal statuează că, soluțiile instanțelor de fond

privitor la achitarea lui Sardari M. de învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal este corectă, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii menționate.

În aceste condiții, instanța de recurs, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul delegat în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Sardari Marin Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 14 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie